

Med hensyn til uddannelse: Hvad er det for en discountuddannelse, man lægger op til? Hvorfor skal et ungt menneske, som søger om at komme ind på en videregående uddannelse for at blive f.eks. folkeskolelærer og ikke kan komme ind på denne uddannelse, ind i en tvangs-mæssig uddannelse i en discountuddannelsesperiode, inden vedkommende kan komme ind på den ønskede uddannelse?

Sidste år fremsatte Socialdemokratiet et forslag til friere eller fri adgang til videregående uddannelser. Hvor er det blevet af? Det var et forslag, som den daværende ordfører for Socialdemokratiet – den nuværende forskningsminister – fremsatte, et glimrende forslag, et ambitiøst forslag. Hvorfor skal det ikke med i denne sammenhæng, og hvorfor bruger man det ikke – for det ville tage et voldsomt pres væk fra uddannelserne – i stedet for at sige, at unge skal tvinges ind i en eller anden uddannelse, de ikke har bedt om? Der er masser af unge, der gerne vil ind i en uddannelse.

Derfor er spørgsmålet: Hvor er tankegangen om den friere adgang til uddannelse blevet af i Socialdemokratiets politiske tænkning? Det er vel ikke bare, fordi man har skiftet politisk ordfører, at man tilsyneladende fuldstændig har droppet de ideer. Det er halvandet år siden, vi hørte til dem sidst.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg skal prøve at svare på det, jeg kan nå at svare på, men jeg har, så vidt jeg ved, tre minutter til at forsøge at svare på de mange spørgsmål.

Til det med de job, som vi gerne vil skabe, vil jeg sige – og det kan så være svar til flere – at vi synes, at det helt afgørende positive i regeringens udspil er, at man nu på et tidligere tidspunkt får mulighed for at gå ind i et job. Man får også pligt til at gå ind i et job. Jeg troede, der var enighed om her i Folketinget, at det er godt at aktivere på et tidligt tidspunkt, og at risikoen for at falde ud af dagpengesystemet, risikoen for, at man ikke kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, stiger, hvis der går lang tid, inden man får nogle reelle jobtilbud. Derfor synes jeg, det er et helt afgørende positive element i regeringens udspil, at man netop får et tidligere tilbud.

Så synes jeg ikke, det er relevant at snakke om dette med dagpengeperiodens længde. Der bliver lavet det, vi kunne kalde en individuel dagpengeperiode. Hvis det offentlige ikke kan give tilbud om den 3-årige aktivering, som staten og

det offentlige sætter ind med efter maksimalt to års ledighed, får man individuelt sin dagpengeperiode forlænget, i det omfang staten ikke lever op til sin forpligtelse til at stille aktiveringstilbud til rådighed. Det har jeg altså svært ved at se et problem i. Det bliver ikke på bekostning af ordinære job. Vi vil netop lave det i tæt samarbejde med de faglige organisationer for at sikre, at det ikke erstatter ordinære job i de pågældende funktioner.

Så vil jeg sige til det med fordelingspolitikken: Jeg kan ikke se noget som helst fordelingspolitisk problem i det udspil, der er kommet til finanslov for 1996, og jeg tør slet ikke tænke på det alternativ, der tegner sig fordelingspolitisk i forhold til det udspil, der er kommet fra Venstre og De Konservative her i Folketingssalen.

Det med børnechecken er jo en fuldstændig semantisk diskussion, som vi har haft hundrede gange her fra Folketingets talerstol. Jeg tror også, vi havde den sidste år under åbningsdebatten, og vi havde den sikkert også under afslutningsdebatten, hvis ikke jeg husker meget galt.

Børnechecken er en del af skattereformen, og alle ved, at den indgik med sin vægning i forbindelse med skattereformen for at fordele skatetrykket på børnefamilier og ikkebørnefamilier. Denne diskussion om velhavende børnefamilier – man kunne lige så godt tale om, at alle familier nu skal have bundfradrag, at alle skal have andre fradrag, at man skal lave andre regler for lejeværdi i forhold til andre familiers indkomster. Det med børnechecken er en del af et samlet hele i skattereformen, og derved skal det blive. Vi har ingen planer om at ændre på børnechecken.

Så vil jeg sige til hr. Frank Dahlggaard, at jeg har svært ved at forstå, at det skulle være et problem, at mange mennesker går på uddannelsesorlov. Tænk, jeg troede, at noget af det, vi ellers var enige om, var, at det er en god idé, at folk uddanner sig, at de, både når de er på arbejdsmarkedet, og når de er ledige, tager en uddannelsesperiode, og derfor er det for os ikke noget problem, at der er mange på uddannelsesorlov – det er tværtimod noget, vi er svært tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Normalt har jeg ikke den store tillid til Socialdemokratiets politiske ordførers dømmekraft, for mange ting her i samfundet har dokumenteret,